

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. N.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 14. 12. 2004, č. j. OAM-3539/VL-20-05-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2005, č. j. 63 Az 229/2004-23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 12. 2004 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou; tu Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 24. 11. 2005. Zároveň žalobce poučil o tom, že proti jeho rozhodnutí může podat kasační stížnost, a sdělil mu též, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem.

Žalobce podal proti rozsudku včasnou kasační stížnost, v níž sdělil soudu svůj nesouhlas s napadeným rozhodnutím; zároveň požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Aby krajský soud mohl rozhodnout o podaném návrhu na ustanovení zástupce, zaslal žalobci formulář prohlášení o majetkových poměrech na adresu, kterou žalobce uvedl v kasační stížnosti; žalobce však při doručování zásilky nebyl zastížen a nevyzvedl si ji ani v úložní lhůtě, a zásilka tak byla vrácena zpět soudu. Soud nato usnesením ze dne 28. 2. 2006 neustanovil žalobci zástupce z řad advokátů. Prvá zásilka obsahující toto usnesení se vrátila s tím, že adresa je nedostatečná. Při opětovném doručování zásilky dne 16. 3. 2006 pak nebyl žalobce zastížen; zásilka byla proto uložena na poště, kde si ji však žalobce nevyzvedl. Třetího dne od uložení, tj. dne 20. 3. 2006 (datum 19. 3. 2006, kdy by jinak skončila lhůta, totiž připadlo na neděli), tak nastala fikce doručení.

Usnesením ze dne 4. 5. 2006 soud žalobce vyzval k doložení plné moci advokáta a k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení; ani při doručování této zásilky dne 11. 5. 2006 nebyl žalobce zastížen, zásilka byla uložena na poště a třetího dne od uložení, tj. 15. 5. 2006 (datum 14. 5. 2006 připadlo na neděli), nastala fikce doručení. Žalobce na výzvu soudu nereagoval; věc byla proto předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce, který je v této věci stěžovatelem, přes výzvu soudu nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; sám ovšem nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u něž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); k tomu však musí účastník doložit své majetkové poměry, což žalobce přes výzvu soudu neučinil. Krajský soud mu proto správně zástupce neustanovil a bylo na žalobci, zda si obstará vlastního advokáta; ani to ale neudělal.

K tomu se poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v případě žalobce tak v den následující po uplynutí posledního dne třídní úložné lhůty začala běžet měsíční lhůta k předložení plné moci udělené advokátu, a to bez ohledu na to, že se žalobce o obsahu výzvy nedozvěděl. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastížen, a ve třech (popřípadě deseti, jde-li o zásilku určenou do vlastních rukou) dnech následujících; žádný takový důkaz však žalobce soudu nepředložil.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu